

Godine 1995. ekonomistica Rachel Kranton napisala je budućem nobelovcu Georgeu Akerlofu pismo u kojem je tvrdila da je njegov najnoviji rad pogrešan. Identitet, tvrdila je, bio je element koji nedostaje, koji bi pomogao objasniti zašto ljudi — suočeni s istim ekonomskim okolnostima — prave različite izbore. Bio je to početak četrnaestogodišnje suradnje — i *Ekonomije identiteta*.

Ekonomija identiteta novi je način razumijevanja odluka ljudi — na poslu, u školi i kod kuće. Tom ekonomijom bolje možemo shvatiti zašto politici poput dioničkih opcija djeluju ili ne djeluju; zašto su neke škole uspješne, a druge nisu; zašto neki gradovi i gradići ne ulažu u svoju budućnost — i mnogo, mnogo više od toga.

Ekonomija identiteta premošćuje kritičan jaz u društvenim znanostima. U ekonomiju uvodi identitet i norme. Predodžbe ljudi o tome što je primjereno i što je zabranjeno, i za koga, temeljne su za određivanje koliko će se truditi na poslu i kako će učiti, trošiti i štedjeti. Stoga identitet ljudi — njihove ideje o tome tko su i kakvima žele postati — može biti najvažniji čimbenik koji utječe na njihove ekonomske živote. I ograničenja koja društvo postavlja na ljudske identitete mogu također biti jedna od ključnih odrednica njihovog ekonomskog blagostanja.